

[Landbrugsministeren.]

strækkelige, og ombudsmanden har i 1956 i sin betænkning vedrørende den såkaldte Wambergssag henstillet, at de gældende regler om erhvervelse af doktorgrader ved højskolen optages til revision.

Allerede forinden havde højskolens undervisningsråd nedsat et udvalg med den opgave at gennemgå alle de gældende bestemmelser vedrørende den kgl. veterinær- og landbohøjskole og fremkomme med forslag til modernisering af bestemmelserne i overensstemmelse med tidens krav og de nuværende faktiske forhold på højskolen. Man har herved sammenholdt bestemmelserne med de nyere bestemmelser vedrørende universiteterne og de større tekniske højskoler, og man har i det omfang, disses bestemmelser fandtes mere hensigtsmæssige og derhos egnede til at overføres på landbohøjskolens forhold, tilpasset de hidtidige bestemmelser til de for universiteterne m. v. gældende bestemmelser. Den 8. december 1956 har højskolen efter forhandlinger med ministeriet indsendt udkast til kongelige anordninger dels vedrørende højskolens ledelse og administration, dels om ansættelse af professorer og docenter og dels om erhvervelse af videnskabelige grader ved højskolen. Alle disse udkast er tiltrådt af højskolens undervisningsråd. Lovforslaget er navnlig at skabe fornøden hjemmel for udstedelse af de nævnte anordninger, hvilket næppe kan siges at foreligge, da landbohøjskolens oprettelse og videre udvikling i modsætning til, hvad der gælder Københavns universitet og Danmarks tekniske højskole, hidtil har hvilet på lovgivning.

Om enkelthederne i lovforslaget og om retningslinjerne i de anordninger, der tænkes udstedt, tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Landbohøjskolen er, som det ses, oprettet ved lov af 8. marts 1856, men undervisningen påbegyndtes først i september måned 1858. I den kommende september måned vil højskolens 100 års jubilæum blive fejret, og jeg håber på en velvillig behandling af lovforslaget, således at højskolen kan begynde sit første undervisningsår efter hundredåret under nye og hensigtsmæssige bestemmelser.

Dernæst har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om bortfald af hartkorn eller matrikelskyld for ejendomme i købstæder og flækker.*

Spørgsmålet om at få afskaffet hartkornet i købstæderne er rejst over for landbrugsministeriet af forvaltningsnævnets sekretariat i en skrivelse af 3. februar 1956, hvori samtidig er gjort opmærksom på, at spørgsmålet har været forelagt forskellige myndigheder og er tiltrådt af Den danske Købstadforening, finansministeriet og justitsministeriet under forudsætning af, at hartkornsangivelserne i matrikel og tingbøger for samtlige ejendomme i købstæderne erstattes med arealangivelser for disse.

Det foreliggende lovforslag giver nærmere regler for, hvorledes reformen tænkes gennemført dels i købstæderne uden for Sønderjylland, dels i købstæder og flækker i Sønderjylland, hvor ejendommenes ansættelse til matrikelskyld (Reinertrag) ligesom hartkornsansættelsen i købstæderne i det øvrige land har mistet sin væsentligste betydning.

Endvidere har jeg den ære at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.*

Bortfald af hartkornsansættelsen vil medføre ændring i loven om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme (udstykningsloven).

I det foreliggende forslag er samtidig optaget nogle af den nyere vejlovgivning foranledigede ændringer samt regler, der skulle forhindre, at en ved landbrugsministeriets udstykningsapprobation truffen afgørelse om adgangsvejes beliggenhed og bredde kan tilsidesættes ved en af parterne truffen aftale om en ændret beliggenhed eller bredde af vejen, medmindre aftalen inden en rimelig frist godkendes af vedkommende kommunalråd og landbrugsministeriet.

Yderligere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om landbrugsejendomme.*

I det foreliggende forslag til ændringer i loven om landbrugsejendomme (landbrugs-

[Landbrugsministeren.]

loven) er optaget en påkrævet ændring af mindstestørrelsen for ejendomme, der skal henregnes til landbrugsejendomme. Forholdet er det, at man i lov nr. 106 af 3. april 1925 havde fastsat denne mindstestørrelse til 1 ha geometrisk mål og 1 000 kr.s grundværdi. Denne mindstestørrelse gik uændret over i den gældende lov nr. 291 af 31. marts 1949, uanset at den almindelige stigning i grundværdierne i tidsrummet fra 1925 til 1949 medførte, at mange ejendomme med et tilliggende af 1 ha eller derover, som i 1925 havde under 1 000 kr.s grundværdi, i 1949 var ansat til denne eller en højere grundværdi og derved blev underkastet landbrugslovens bestemmelser. Heller ikke ved lov nr. 269 af 14. juni 1951 om tillæg til landbrugsloven blev mindstestørrelsen ændret, uanset at de nye grundbeløb pr. 1. oktober 1950 gennemsnitlig oversteg de gamle grundbeløb med 614 promille for landbrugsejendomme med fra 35 000 til 40 000 kr. i gammelt grundbeløb og med 549 promille for landbrugsejendomme med fra 8 000 til 12 000 kr. i gammelt grundbeløb, hvilket ville have gjort det rimeligt at foretage en tilsvarende forhøjelse af mindstestørrelsen i grundværdi for landbrugsejendomme til ca. 1 600 kr.

Da landbrugsjorder ved den i 1956 foretagne vurdering til ejendomsværdi og grundværdi er ansat til betydelig højere grundværdi end ved vurderingen i 1950, vil yderligere et stort antal ejendomme blive underkastet lovens bestemmelser, uden at der er sket nogen ændring i ejendommenes karakter, som rimeligvis, at de får opretholdelsespligt.

Da det må anses for uheldigt, at kriteriet for, om en ejendom er underkastet landbrugslovens bestemmelser, ikke ligger fast, foreslås det nu at erstatte mindstestørrelsen i grundværdi med en mindstestørrelse i grundbeløb pr. 1. oktober 1950 og at sætte denne mindstestørrelse til 2 000 kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til de forslagene vedføjede bemærkninger, tillader jeg mig

at anbefale alle tre lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har dernæst den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind*.

Ifølge forslaget skal der kunne gives enkeltpersoner og foreninger bevilling til at holde auktioner over skind af pelsdyr, der er opdrættet her i landet, uden at betale auktionsafgift.

Som det vil være det høje ting bekendt, er der tidligere tilvejebragt lovhjemmel for, at en række andre indenlandske produkter, såsom haveprodukter, frugt, fisk og avlsdyr, kan tillades solgt ved afgiftsfri auktioner.

Sådanne bestemmelser findes ikke for så vidt angår salg af pelsdyrskind, og da det vil være af betydning for pelsdyravlerne, at de også kan afholde afgiftsfri auktioner, navnlig da auktionerne i Sverige, Norge, Finland og England, der for en stor del besøges af de samme opkøbere, er afgiftsfri, skal jeg med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om brunkullejer*.

Formålet med lovforslaget er at tilvejebringe lovhjemmel dels for en fortsættelse af det arbejde, der i det meste af en halv snes år har fundet sted med tilplantning af afgravede brunkularealer i Jylland, dels for en ordning, der kan sikre, at der ikke fremtidig opstår arealer, der på grund af stedfunden brunkulgravning henligger i en landskabeligt skæmmende forfatning og eventuelt tillige frembyder fare for sandpikning og jordskred.

Da brunkulgravningen under den anden verdenskrig fandt sted, skete det i henhold til den daværende lovgivning under statens kontrol, men de hensyn, der gjorde sig gældende, var alene hensyn til fremskaffelse